

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118669

§. 58. Renatus Benedictus pro Rege in fide instituendo accersitus,
Legatique oppositio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](#)

Sæcul. XVI. posset, eapropter etiam quicquid circa
A.C. 1593. hanc rem decerneretur, tanquam nullum, nulliusque valoris, a se declarari inquietabat, cum ea contra legem Salicam attentarentur. Itaque ex hujus editi præscripto Joannes Magister Preses unacum pluribus aliis Senatus Ministris ad Maduanum Ducem jubente Curia sese contulit, ubi præsentibus Principibus, Regnique Ministris rursus adversus omnia pacta Regni legibus adversantia reclamabat.

§. LVIII.

Renatus Benedictus pro Rege in fidem instituendo accersitus, Legatis que oppositio.

*Th. I. 106.
Mem. de
l'Etoile t. 2.
pag. 139.*

Hoc editum Hispanorum consilia potius evertere videbatur, quamvis Ordinum conventus illud haud ægeret: vicissim vero Rex prospero hoc rerum successu opportune usus propositum illud, quo in vera fide imbui desiderabat, serio executioni dare creperat; quapropter Meduntæ ad Renatum Benedictum sancti Eustachii Parochum prescribens, eidem significabat, quod eum in oppido sancti Dionysii præstolaretur, eo quod cum illo de Religione conferre vellet. Astre comperta Legatus hujus Paro-

Parochi discessum præpedire, (*) ei-
que persuadere nitebatur, quod cum ~~A.C. 1593.~~
Rege absque summi Pontificis licentia
agere haud posset: verum Benedictus
Legati rationes flocci pendens die de-
cima quarta Junii unacum Claudio Mo-
reno sancti Mederici Parocho San-Dio-
nysiopolin contendit, dum jam Chavi-
niacus sancti Sulpitii Parochus eo præ-
cesserat. Rex ergo dum trium horum
Theologorum, quos accersiverat, ad-
ventum comperit, quantocius die de-
cima octava ejusdem Mensis Medunta
profectus est, prius tamen Fayæ hære-
tici Ministri sermoni ultima vice inter-
fuit, postea autem die vigesima præ-
fatos tres Doctores in oppido sancti Dio-
nyssi convenit.

Interea Legatus vehementer com-
motus hosce Parochos tanquam fidei
deser-

(*) Nec abs re nam Legatum minime la-
tebat, quod hic idem Renatus, eoquod Bi-
bliorum versionem Genevensi haud absimilem
edidisset, de hæresi suspectus a Parisina Facul-
tate damnatus fuerit, proin merito timeri po-
tuerit, ne per ejusmodi Viri institutionem
Rex potius in sua hæresi firmaretur, quam
ad fidei veræ puritatem pertraheretur. Vide
Hist. Contin. I. CLXX. §. 108. I. CLXXIII.
§. 75. & lib. CLXXIV. §. 15. & 46.

Sæcul. XVI.
A.C. 1593.

desertores traducebat, illos inculans, quod relictæ Ecclesiæ unitate ad hæreticorum castra transferint, insuper etiam toto studio Sorbonnæ Doctores eo induxit, ut illi hosce Viros anathemati irretitos, atque ab Ecclesia segregatos declararent: cum autem id obtinere non posset, ipsus scriptum quodam vulgabat, quo omnibus Ecclesiasticis constituta anathematis pœna interdictum, ne San-Dionysiopolin contenderent: præterea minitabatur, quod Règno excedere, ac Romam reverti vellet. Ergo hanc in rem altera die vigesima tertia Julii Ordinum Conventus habetur, ubi Honoratus Laurentius Ordinum Provincialium Deputatus suadebat, ut Legatus missis quibusdam Deputatis in Regno persistere regaretur: verum Joannes Magister Præfes sese opponens ajebat, consultius fore, ut ejus discessus non impediretur, cum nonnisi dissensiones in urbe sereret.

§. LIX.

Causa Josephi Fulonis S. Genevesæ Abbatis.

Thu. l. 107. Mem. p. 134. Sexto antea die Josephus Fulo Abbas Regularis sanctæ Genevesæ San-Dionysiopoli, ubi cum Rege circa ejus conversionem agebat, ad Parisinum Ecclesiæ